

SALUKI NORGE

Guri malla!

Jeg synes nettopp at jeg sendte inn stoff til det forrige bladet, og før en får snudd seg så er det på tide å sende inn til en ny utgave av Mynden.

Elisabeth Espedal Hoogstrate

Dere er gode i redaksjonen som henger med i svingene og holder oss andre i ørene. Hver gang vi får det fine bladet i postkassen og kan nyte den supre jobben dere gjør så føler en seg sterkt forpliktet til å få sendt inn stoff.

Sist hadde vi med listen over Årets saluki 2007. I denne utgaven av salukiutvalgets spalte kommer det en nærmere presentasjon av den enkelte hund som er på listen. Se neste side.

Importer

Selv om det fødtes noen valper her i Norge i løpet av 2007 så kom det også noen importere fra det store utland. Under følger en oversikt over disse hundene pluss de som har kommet i 2008.

2007

Arab Baharis Baytor Abdullah, Frankrike

Arab Baharis Bahya Beide, Frankrike

Aziz Dayeman, Finland

Badavie La Mystica, Sverige

Badavie Latanya, Sverige

Dalwhinnie, Sverige

Lagavulin, Sverige

Khalils Tarab, Sverige

Qirmizi Jayyid, Sverige

Seadis Drew Berrymore, Sverige

Tazillah Ilango, Sverige

Yashars Bashirah Esfand, Sverige

2008

Ritzas Safiy al Din, Sverige

Salukiutvalgets hjemmeside

Til slutt så vil jeg på vegne av salukiutvalget få skryte av den fantastiske flotte hjemmesiden vi har fått. Vi er så heldige å ha med Kristian Viken i utvalget vårt og han kan slikt. Derfor var gleden stor da han sa seg villig til å lage en hjemmeside for oss. Vi håper at alle salukieierne blir flittige brukere av siden og hjelper oss i å gjøre den til en aktiv side med å bidra med stoff.

Premier til utstillingen i høst

Ellers vil vi også gjøre dere oppmerksomme på at vi med glede tar imot gavepremier til utstillingen vår i august. Ta kontakt med salukiutvalget slik at vi kan få registrert det du ønsker å bidra med. Det er mulig å gi til en bestemt klasse dersom en ønsker det. ■

saluki@myndeklubben.no (Elisabeth Espedal Hoogstrate)

SALUKI • 79

Årets saluki 2007

1.

1. INT NORD FIN UCH KBHV-03 SV-03

NordV-03 FinV-04 VDH EuSg-05 NV-07

Qirmizi Famenne (eiere: Ingunn Solberg Eriksson & Nicklas Eriksson)

Mindy har hatt et fantastisk år i utstillingsringen i Norge. Av 11 utstillinger har hun ni BIR og to BIM. Hun startet med BIS på årets første utstilling i Sandefjord i januar. Etter det ble det hun BIS-2 på Hellerudsletta, BIS-3 i Letohallen i februar og BIS-2 på Myndeklubbens pinseutstilling i Hurdal i mai. På årets to siste utstillinger i Eidsvoll ble hun henholdsvis BIS-2 og BIS. Mindy var også med på årets norske salukispesial og der ble hun Best in Show under Steinar Hoff (Courtborne). I tillegg

til dette ble hun BIR på NKKS utstilling i Bø og Bjerke, samt NV-07 etter BIM på Hamar. Mindy har vært utstilt noen ganger i Sverige i løpet av 2007 også. Hun ble BIR i Bosjökloster og i Helsingborg, med over 75 salukier, og har også flere BIM. Hun avsluttet året ikke bare som Årets saluki i Norge, men også som Årets utstillingsmynde og dessuten årets tispe nr. 3 i Sverige.

Mindy er vårt hjertebarn. Hun er en utrolig sjarmerende hund og klarer ofte å trille både Nicklas og meg rundt lillefingeren. Hun elsker å jage, enten det er vilt, plastpose på lure coursing eller noen stakkarer som i Mindys øyne er så frekke at de går på tur forbi vår eiendom. Hun er en veldig glad hund og når vi har vært borte logrer hun ikke bare med halen, men med hele kroppen. Under turer i skogen kan hun plutselig komme på at hun er så glad i oss og da logrer hun med hele seg, prater og hopper opp for å gi oss et kyss. Mindy prater ofte. Hun forteller hvordan hun har hatt det når vi kommer hjem, synger når telefonen ringer og kjefter på alt som beveger seg i miles omkrets rundt huset. Hun er den eneste av våre hunder som sitter i sofaen. Hun har bakkroppen i sofaen og frambena på gulvet. Slik kan hun også sitte alene i trappen. Det går virkelig ikke å ikke like Mindy. Hun er verdens godeste.

2.

2. INT PL N LIT EST UCH PLJCH PLJV-05 PL-

ClubV-05-06-07 LTV-05 PLV-07 MID&EAST

EUROW-07 El-A'dini Kybele (eier: Joanna Engvik)

"Belle" Har hatt et fantastisk år i utstillingsringene i Norden og Europa. Hun har i 2007 plassert seg på 2. plass som Årets saluki og 5. beste norske utstillingsmynde i 2007. Hennes største vinst i 2007 var da hun ble Best I Gruppen på ZKWP Dog Show i Polen, Poland Winner-07, og Middle and East Europa Winner-07 med nesten 6000 deltagende hunder.

3. DK N UCH Badavie Gravello (eier: Grethe Nell Linstadhagen)

4. N UCH Shafaq Romantic's Ronya (eier: Brith Hiorth)

Da vi skulle få valp fra R-kullet fra Shafaq, foreslo jeg at hun skulle hete Ronya Røverdatter for hun var en ordentlig røvervalp. Men Ronya er blitt den mest veloppdrage og lydige hund vi noen gang har hatt. Hun er trent i agillity og trives godt med å få bruke både kropp og hjerne. Hun har også gjort det bra i utstillingsringen, og ble Nuch på toårsdagen sin, men virker ikke helt glad i den situasjonen. Kanskje hun skal få en pause i 2008. Hjemme prøver Ronya å ta lederskapet fra den rolige/snille Zolla og hun er så dominant at jeg tror hun snart tar ledelsen i hundeflokken sin.

5. N UCH Akira av All Sighthounds (eier: Brith Hiorth)

Kira kom til oss 10 uker gammel. Vi skulle slett ikke ha flere hunder, men Eva "lurte" oss ved å sende bilder og da falt vi for denne nydelige valpen. Kira gjorde seg tidlig gjeldende på utstilling og fikk flere BIR som valp. Best var likevel BIS på en stor valpeutstilling. Hun fikk også mange cert som junior. Så ble det litt stille ett års tid og jeg ble redd vi hadde fått en "barnestjerne", og tenkte "moro mens det var-te". Men, Kira kom igjen og ble Nuch på NKK Kongsvinger i 2007. Som hjemmehund er hun elskelig og utrolig lett å ha med å gjøre. Oppdretter skal ha all ære av god sosialisering, for Kira elsker alle mennesker og hun er overbevisende om at alle mennesker elsker henne.

6. N UCH EI-A'dini Kamilia (eier: Venke og Joar Schei)

Kamilia er en fantastisk hund, en skikkelig solstråle. Hun elsker alle både to- og firbente. På tur kan vi bare holde båndet med lillefingeren. Hun har aldri antydning til å trekke i båndet. Hun elsker å få reise på utstilling og vise seg frem. Hun er veldig god på innkal-

ling, og har alle egenskapene vi ønsker oss i en saluki.

7. N UCH Courtborne Chara Mar Chardif

(eier: Linda Helen Dillan)

Året 2007 ble Charif 3 x BIR og 2 x BIM. På Oppdal klarte han også det fine resultat med å bli 3 BIS. Han er en herlig hund med et godt gemytt overfor andre hunder og folk. Han elsker å ligge ute på verandaen uansett om det snør, regner eller er sol. Han er en veldig nysgjerrig og oppvakt hund som liker å følge med på det som skjer. Inne ligger han som oftest i sofaen med føttene rett til værs. Når han er ute å løper så er han en ordentlig ertekrok. Elsker å være hare for whippetene.

8. INT N S UCH NV-04 Barakisich Narm

Xubi de Lunduki (eier: Elisabeth E. Hoogsstrate)

Gaby, som hun er bedre kjent som, er en fantastisk kjekk hund å dele hus og hjem med. De fleste kjenner henne fra utstillingsringene der hun har gjort seg bemerket med å vinne topplasseringer i hard konkurranse. Spesielt hennes effektive og vakre sidebevegelser har gjort at salukispecialister fra inn- og utland har satt henne helt til tops. Nå ser vi fram til å forsette å konkurrere i veteranklassen i 2008, bare hun får tilbake litt linjer og beheng etter de siste valpene.

9. Badavie Internal Flame (eier: Kristian Viken)

Oktober '06 flyttet lille Loke - så rund, så rød, så god - inn i leiligheten min på Carl Berner i Oslo. Det var ikke tilfeldig at valget falt på en

saluki. Jeg ønsket meg en pen hund og penere finnes ikke! Han var et sjenert barn som helst holdt seg mellom pappas bein, og han var glad i å sitte på armen. Jeg gikk til jobb på den tida, og Loke var med - men han var jo så liten at han ikke kunne gå så langt - derfor ble det mye bæring. Helt til han var seks måneder gammel kunne det hende at gutten forsøkte å klatre opp i den gode trygge armkroken hvis været var uvennlig. Stor var derfor min overraskelse da han noen måneder senere plutselig fant ut at livet også kunne nytes på frifot - alene! Det var nærmest en tilfeldighet at vi meldte oss på utstilling, men i mai '07 stilte vi på Greyhoundklubbens utstilling i Hurdal. Ringsekretær fortalte oss vennlig hva vi skulle gjøre, og så gjorde vi det vi ble bedt om. Betalingen var en rosett! Lokes første cert! Så gikk det slag i slag, og da sommeren var over hadde han innkassert

ytterligere fem cert og vært plassert i gruppa to ganger! Slik gikk det til at Loke havnet her på denne lista.

10. INT NORD S FIN EST RUS N UCH AI

Wathba Thamir Abdul-Haqq (eier: Annsofie Niemi, Haparanda, Sverige)

"Sixten" stortrivs med att visa upp sig i ringen, alltid vänlig, go' och glad, redo för nya äventyr. Hemma i norra Sverige är han mera känd som en slug tjuv med synnerligen utsökt gourmetsmak. Det finns inget som stoppar hans långa nos, inte ens stängda skåpdörrar om lukten av något delikat (allt ifrån matrester till blöjor) triggjar hans matlust och upptäckeriver. Under 2007 är han endast utställd 2 gånger i Norge, med resultat Bim samt BIR & BIG-2, vilket gav honom en 10:nde plats på Årest saluki lista. Bir & Big-2 placeringen hösten 2007 gav honom även det Cacib som saknades för IntCh titel, så resan hem från Konsvinger till Norra Sverige gick som en dans. Ett stort TACK till Ulrica som tog med Sixten och som fenomenalt visade honom till denna fina vinst. Sixtens andra passion är LC och han kommer att synas mer ute på fälten under de kommande åren. ■

Ny norsk champion

Nuch Khalils Moniet El Nefous

Eier: Cathrine Fareth

Presentasjon - salukiutvalget

Det har vært generalforsamling med valg og dermed har salukiutvalget fått noen nye deltagere. For at dere alle skal vite hvem de forskjellige er det bare å lese presentasjonen. Her kommer de fire første. Resten kommer i neste Mynden.

Elisabeth Espedal Hoogstrate: Jeg har jo presentert meg tidligere, men for dere som er nye: Jeg blir 47 år gammel på sensommeren, og har kjent rasen saluki siden jeg var 11 år gammel. Begynte å stille en nabo sin engelske salukiimport da jeg var 16 år gammel, men jeg fikk ikke min egen saluki før jeg ble 22 år. Før jeg fikk saluki hadde jeg to dobermannhannhunder. Den siste konkurrerte jeg aktivt med i lydighet og bruks. Med mine tre nåværende salukier har det stort sett blitt utstillingsaktiviteter. Tidligere da jeg bodde i Frankrike var jeg også aktiv med hundene på lure coursingbanen. Nå har jeg hatt saluki siden 1983 og kan ikke forestille meg hverdagen uten en saluki i huset. Jeg har hatt noen få kull opp gjennom årene under kennelnavnet de Lunduki.

Brith Hiorth: Jeg er Brith Hiorth, 72 år, og lidenskapelig salukifan. Jeg fikk min første hund i 1982. Den gang valgte jeg Norsk Lundehund fordi jeg synes denne særnorske lille hunden var vakker og spesiell. Men dette valget førte til mye sorg og smerte for jeg mistet fire hunder på fem år av lundehundsyndromet. Ny hund planlegges etter en tid og jeg finleser hundebøker, snakker med hundefolk og ender opp med en whippet, men jeg må innrømme at det ble litt for "puslete" for meg. Men nå var jeg blitt kjent med mynderasene og fant at hunden for meg måtte være en saluki. Det er jo heller ikke rart at en person som er så interessert i stil og design som jeg, ender opp med denne rasen. Jeg fikk min første saluki i 1998 og begynte snart å reise på utstillinger. Der var jeg ofte den eneste som stilte saluki. Ikke kunne jeg handle og alene var jeg, så resultatene ble deretter. Om ikke så lenge kom det flere salukieiere, jeg utdannet egne handletere og vi fikk både gode resultater og trivsel rundt utstillingsringen.

Nå har jeg tre salukitisper. Ronya og Zolla fra Shafaq og Kira fra All Sighthounds. Mange spør om det ikke er for mye å ha tre hunder og jeg må bare svare at mye er det, men jeg har ingen å velge bort. Jeg håper at salukiene og jeg skal få lov til å bli "ordentlig" gammel sammen.

Kristian Viken: Jeg har vokst opp med hund. Jeg hadde en bråkete og hårete bearded collie som het Romeo. Han var selvsagt verdens herligste, men pelsstell var definitivt ikke min greie, så i perioder var han tovet. Allerede på den tiden var jeg fascinert av salukier. Jeg hadde sett dem på hundeutstilling i Trondheim, og syntes de var fantastisk vakre! Selvsagt leste jeg alt jeg kom over om hundene, og hunder generelt, og jeg bestemte meg for at en slik skulle jeg ha. Så vokste jeg opp, begynte å studere, flyttet fra sted til sted – turbulerte kan vi kalle det! Til slutt ble jeg lei av det – og tiden var moden for hund og turer i skog og mark. Da måtte det bli saluki, og det har jeg ikke angret på! Jeg blir fortsatt fascinert av de fantastiske vakre hundene, og kan falle i staver (jeg liker det uttrykket!) når jeg ser Loke løpe! I tillegg er han en stor personlighet – full av liv og definitivt med egne meninger om det aller meste.

Nina Kristin Wikander Sandbæk: Jeg heter Nina og min store interesse er dyr, mest hunder og hester. Jeg har hatt hunder i nesten hele mitt liv, og både hunde- og hesteinteressen kan jeg nok takke min søster Vivian for. Til vår mors store "glede" (hun var redd for både hester og hunder på den tiden) så kom min søster hjem med alt på fire ben, både stort og smått, og lurte på om hun kunne beholde dem. Noe vi selvsagt ikke fikk men vi måtte jo forsøke! Etter mange nei fant hun heldigvis ut at det var på tide vi fikk en hund. Slik startet det. Idag har jeg fire hunder og en hest på før. Interessen for saluki fikk jeg på en utstilling i parken i Drammen for omtrent fire år siden, da så jeg en langbeint nydelig valp som lignet litte grann på min dachs Tinka, bare det at den hadde veldig mye lengre ben.

Så bar det rett hjem og til data'n for å finne ut mest mulig om disse stolte og flotte hundene. Idag har jeg to stykker, Tara og Fanta, i tillegg til Tinka og border collien Tasha. Jeg er gift med verdens snilleste mann som kanskje ikke helt deler min kjærlighet til dyr, men han står på og deltar og koser seg uansett! Har også den nydeligste datter noen kan ønske seg, men nå begynner hun å bli voksen og det er vel ikke lenge før hun flytter hjemmefra. ■

Mynder, ja!

Hvordan snek de seg inn i hjertet mitt...?

Myndene har alltid fascinert meg, spesielt saluki og afghansk mynde, og vi er heldige eiere av en herlig afghanerfrøken. Men det skulle ta lang tid før jeg selv fikk en mynde i hus.

Stine Runde Skuterud • Foto: privat

Jeg trodde lenge at dette ikke var riktig type hund for meg, og jeg var nok litt redd for at de var for "fine" for meg, og at dette var hunder jeg ikke kunne eie. Dette hadde jeg vel rett i, for som så mange andre sier: "Disse hundene eier meg." Og gosj, så glad jeg er for det!

Tanken og drømmen om saluki ble vekket til liv igjen på Brårud sommeren 2007 da jeg så en vakker liten salukigutt, Ain Zafir Charif, han som eier Tone Orre. Så da begynte letingen etter "min" saluki. Det skulle være en tispe, det var jeg iallefall sikker

på. Jeg fikk noen gode råd om hva jeg skulle se etter og hvor jeg kunne lete. Men dette var neimenn ikke lett. Jeg fant et kull i Sverige hos Catharina Englund, og vi fikk god kontakt over e-post. Jeg fikk mange flotte bilder av herlige hunder tilsendt og jeg likte også veldig godt

det jeg så, og fant ut alt jeg kunne om foreldrene.

På Nesbyen samme året så jeg hundene til Kristin Roaas, og de likte jeg også veldig godt. Da jeg kom hjem og undersøkte litt mer om linjene til Catharina sitt kull, fant jeg jammen ut at Kristin sine hunder lå bak i disse linjene, og da var saken grei! En av Catharina sine skjønne små skulle bli min, og valget falt på den som ble kalt Lady, Dalwhinnie, en skjønn liten frøken med en stor og vakker personlighet! Hun var også en favoritt hos

oppdretteren, så jeg er veldig glad for at jeg fikk lov til å gjøre henne norsk. Lady ble til Lotta og hun tok oss med storm!

Etter et par uker ble det bestemt at Brum, Lagavulin, også skulle få lov til å bli norsk og en

del av år familie. Vi falt veldig for hans rolige væremåte da vi hentet Lotta, og vi hadde så absolutt ikke glemt ham. Han var rett og slett nydelig. Vi syns han lignet masse på Elmer, hans vakre pappa. Brum er vår eldste sønn sin hund, og glett om gleden hans var stor da han lukket lunta og at vi skulle en ny tur til Sverige. Livet etter saluki er snudd på hodet, men guri så morsomt det er!

Lotta er et troll og full av påfunn. Ikke alle like morsomme for oss eiere — hmm, altså oss på to bein. Men hvor sinna er det meninga man skal bli da? Det er jo helt umulig å bli sint på et så vakkert vesen når hun setter de største og bruneste øyene du noen ganger har sett, rett i deg og skakker litt på hodet. mens det lyser en blanding av ertekrok og kosejente ut av blikket hennes. Vel, jeg klarer ikke å bli så sint jeg, og noen ganger må jeg rett og slett snu meg vekk. Brum er en helt annen type. Han kommer gjerne og ber om unnskyldning når Lotta gjør bøllestreker. Han har litt av en jobb i å holde styr på den søstra si. Men hva gjør man ikke for søskenkjærligheten? De sover tett inntil hverandre, helst oppå den andre, og det resulterer i mange klynk og stønn av den som blir liggende underst.

Sofaen er heller ikke den samme etter at disse skapningene entret vårt hjem, den er som regel fryktelig full av lange bein og skranglete kropper. Ungene i huset (de på to bein altså) sliter av og til med å få plass til å se barne-tv, men det løser seg oftest greit med at bikkjene legger seg oppå dem. De har skjønt at det blir mer kos på dem da! Sa noen "dum"? Absolutt ikke! Man vet vel hvordan man skal få vilja si. Lotta og Brum har også lykkes godt i oppdra ungene. Slik at asjetter med mat blir satt sånn akkurat passe langt fra benke-kanten og at porten til gangen ikke lukkes helt ordentlig igjen. Da er veien til frihet og en herlig løpetur på tomta kort unna!

Å jada, gjerdet på hundegården har blitt høyere, merkelig nok. Far i huset her mente at det var høyt nok og ville ikke høre meg når jeg prøvde å forklare hvor spretten disse hundene er.

Men han måtte bøye seg i støvet og fikse gjerdet. Det er flott å se dem løpe! Og se gleden de får av å herje vilt. Det er enda bedre å se dem ligge rett ut inne og vite at de er fornøyde. Så vi ser jo det at kanskje lc-treninger er noe vi også skal prøve oss på etterhvert.

Lotta og Brum har nå blitt juniorer og skal trå forsiktig inn i utstillingsringen, og vi både gruer og gleder oss. Vi ser fram til mange koselige opplevelser både i, og rundt, ringen i 2008! Vi har blitt godt mottatt i salukimiljøet og har møtt mange hyggelige folk. Dette setter vi veldig stor pris på!

Det er vanskelig å sette fingeren på bare én ting vi liker med rasen. Den er elegant og vakker. Den har en personlighet og et hjerte av gull. Og ikke minst... den er en fantastisk familiehund! Dette var litt om vårt herlige liv med saluki. Det viktigste jeg har lært? Jo, det er at disse er absolutt de riktige hundene for meg! Min mann som egentlig ikke var så veldig begeistra for saluki.. han har måtte bite seg i tungen for han har blitt helt bergtatt, og jeg skjønner godt hvorfor.

Stine, lykkelig eiet av Lotta & Brum